C/2026/3918

1.9.2026

RECOMANDAREA CONSILIULUI

din 10 iulie 2026

privind politicile economice, sociale, de ocupare a forței de muncă, structurale și bugetare ale Germaniei

(C/2026/3918)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 121 alineatul (2) și articolul 148 alineatul (4),

având în vedere Regulamentul (UE) 2024/1263 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2024 privind coordonarea eficientă a politicilor economice și supravegherea bugetară multilaterală și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1466/97 al Consiliului ([1]), în special articolul 3 alineatul (3),

având în vedere recomandarea Comisiei Europene,

având în vedere rezoluțiile Parlamentului European,

având în vedere concluziile Consiliului European,

având în vedere avizul Comitetului pentru ocuparea forței de muncă,

având în vedere avizul Comitetului economic și financiar,

având în vedere avizul Comitetului pentru protecție socială,

având în vedere avizul Comitetului pentru politică economică,

întrucât:

(1) Regulamentul (UE) 2024/1263 precizează obiectivele cadrului de guvernanță economică, care constau în promovarea unor finanțe publice solide și sustenabile, a unei creșteri durabile și incluzive și a rezilienței prin intermediul reformelor și al investițiilor, precum și în prevenirea deficitelor publice excesive. Regulamentul menționat prevede obligația Consiliului și a Comisiei de a asigura o supraveghere multilaterală în contextul semestrului european, în conformitate cu obiectivele și cerințele prevăzute în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Semestrul european presupune, în special, formularea și supravegherea punerii în aplicare a recomandărilor specifice fiecărei țări.

(2) La 25 noiembrie 2025, Comisia a adoptat un aviz privind proiectul de plan bugetar pentru 2026 al Germaniei. La aceeași dată, Comisia a adoptat, pe baza Regulamentului (UE) nr. 1176/2011, Raportul privind mecanismul de alertă pentru 2026, în care nu a identificat Germania ca fiind unul dintre statele membre pentru care va fi necesar un bilanț aprofundat. Comisia a adoptat, de asemenea, o recomandare de recomandare a Consiliului privind politica economică a zonei euro, o recomandare de recomandare a Consiliului referitoare la capitalul uman în Uniunea Europeană și o propunere de raport comun privind ocuparea forței de muncă pentru 2026, în care se analizează punerea în aplicare a orientărilor pentru politicile de ocupare a forței de muncă și a principiilor Pilonului european al drepturilor sociale. Consiliul a adoptat Recomandarea privind politica economică a zonei euro ([2]) la 21 aprilie 2026, iar Raportul comun privind ocuparea forței de muncă și Recomandarea referitoare la capitalul uman la 9 martie 2026.

([1]) Regulamentul (UE) 2024/1263 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2024 privind coordonarea eficientă a politicilor economice și supravegherea bugetară multilaterală și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1466/97 al Consiliului (JO L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj).

([2]) JO C, C/2026/2434, 28.4.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/2434/oj.

(3) La 29 ianuarie 2025, Comisia a publicat Busola pentru competitivitate, un cadru strategic care urmărește să stimuleze competitivitatea la nivel mondial a Uniunii în următorii cinci ani. În acest document sunt identificate cele trei imperative de transformare în materie de inovare, decarbonizare și competitivitate, precum și securitatea ca piloni esențiali pentru o creștere economică durabilă. De la publicarea sa, Busola pentru competitivitate a stat la baza activității semestrului european, ceea ce asigură faptul că politicile economice ale statelor membre sunt coerente cu obiectivele strategice ale UE, creând o abordare unificată a guvernanței economice care promovează creșterea durabilă, inovarea și reziliența în întreaga Uniune.

(4) În 2026, semestrul european pentru coordonarea politicilor economice continuă să se desfășoare în paralel cu etapa finală a punerii în aplicare a Mecanismului de redresare și reziliență (MRR) ([3]). Planurile de redresare și reziliență (PNRR), împreună cu finanțarea oferită în cadrul politicii de coeziune, au fost esențiale pentru realizarea priorităților de politică ale semestrului european, deoarece planurile trebuiau să abordeze în mod eficace toate provocările sau o parte semnificativă a provocărilor identificate în recomandările relevante specifice fiecărei țări emise în ciclurile recente, iar programele finanțate prin politica europeană de coeziune trebuiau să țină seama de recomandările specifice fiecărei țări. Pe măsură ce MRR se apropie de sfârșitul duratei sale de viață, rămâne esențial să se asigure continuitatea și valorificarea reformelor și a investițiilor sprijinite și puse în aplicare în cadrul MRR, în special a celor care contribuie la abordarea provocărilor identificate în recomandările specifice fiecărei țări.

(5) La 3 iunie 2026, Comisia a publicat raportul de țară din 2026 pentru Germania. În acesta, s-au evaluat progresele realizate de Germania în ceea ce privește punerea în aplicare a recomandărilor specifice acestei țări din 2025 și s-a făcut bilanțul implementării de către Germania a PNRR. Pe baza analizei respective, raportul de țară a identificat cele mai presante provocări cu care se confruntă Germania. De asemenea, în raportul de țară s-au evaluat progresele realizate de Germania în ceea ce privește punerea în aplicare a Pilonului european al drepturilor sociale și îndeplinirea obiectivelor principale ale Uniunii în materie de ocupare a forței de muncă, de competențe și de reducere a sărăciei și a excluziunii sociale, precum și progresele înregistrate în ceea ce privește atingerea obiectivelor de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite.

(6) Războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei și repercusiunile acestuia constituie o provocare existențială pentru Uniunea Europeană. Comisia a invitat statele membre să solicite activarea clauzei derogatorii naționale prevăzute în Pactul de stabilitate și de creștere într-un mod coordonat, pentru a sprijini eforturile UE de obținere a unei creșteri rapide și semnificative a cheltuielilor pentru apărare ([4]), iar această propunere a fost salutată de Consiliul European reunit la 6 martie 2025. La 10 octombrie 2025, Consiliul a adoptat, pe baza evaluării și a recomandării Comisiei, o recomandare de aprobare a planului bugetar-structural național pe termen mediu al Germaniei și de autorizare a Germaniei să se abată de la ratele maxime de creștere a cheltuielilor nete stabilite de Consiliu în temeiul Regulamentului (UE) 2024/1263 (Activarea clauzei derogatorii naționale) ([5]). Planul vizează perioada cuprinsă între 2025 și 2029 și prezintă o ajustare fiscal-bugetară repartizată pe șapte ani. Consiliul a recomandat următoarele rate maxime de creștere a cheltuielilor nete: 4,4 % în 2025, 4,5 % în 2026, 2,3 % în 2027, 1,7 % în 2028 și 1,6 % în 2029, ceea ce corespunde ratelor maxime cumulate de creștere calculate prin raportare la anul de referință 2024 de 4,4 % în 2025, 9,0 % în 2026, 11,5 % în 2027, 13,3 % în 2028 și 15,2 % în 2029. Totodată, în urma solicitării Germaniei, Consiliul a adoptat, la 10 octombrie 2025, la recomandarea Comisiei, o recomandare care îi permite Germaniei să se abată de la ratele maxime de creștere a cheltuielilor nete recomandate. Perioada în care este activată clauza derogatorie națională (2025-2028) permite Germaniei să reprioritizeze cheltuielile publice sau să crească veniturile publice, astfel încât cheltuielile de apărare mai mari și de durată să nu pună în pericol sustenabilitatea finanțelor publice pe termen mediu.

([3]) Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență (JO L 57, 18.2.2021, p. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj).

([4]) Comunicarea Comisiei intitulată „Integrarea unei creșteri a cheltuielilor pentru apărare în cadrul Pactului de stabilitate și de creștere", Bruxelles, 19 martie 2025, C(2025) 2000 final.

([5]) Recomandarea Consiliului din 10 octombrie 2025 de aprobare a planului bugetar-structural național pe termen mediu al Germaniei și de autorizare a Germaniei să se abată de la ratele maxime de creștere a cheltuielilor nete stabilite de Consiliu în temeiul Regulamentului (UE) 2024/1263 (Activarea clauzei derogatorii naționale) (JO C, C/2025/5635, 22.10.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/5635/oj).

(7) La 30 aprilie 2026, Germania și-a prezentat Raportul anual pe 2026 privind progresele înregistrate ([6]), referitor la respectarea ratelor maxime de creștere recomandate ale cheltuielilor nete, la punerea în aplicare a setului de reforme și investiții care stau la baza prelungirii perioadei de ajustare și la punerea în aplicare a reformelor și investițiilor care răspund principalelor provocări identificate în recomandările specifice țării. Raportul anual privind progresele înregistrate reflectă, de asemenea, raportarea bianuală efectuată de Germania cu privire la progresele realizate în ceea ce privește implementarea planului său de redresare și reziliență în conformitate cu articolul 27 din Regulamentul (UE) 2021/241.

(8) Creșterea PIB real în anul 2025 a fost de 0,2 %, iar inflația IAPC a fost de 2,3 %. În previziunile Comisiei din primăvara anului 2026, se estimează că PIB real va crește cu 0,6 % în 2026 și cu 0,9 % în 2027, iar inflația IAPC va fi de 2,9 % în 2026 și de 2,7 % în 2027.

(9) Pe baza datelor furnizate de Eurostat ([7]), deficitul public al Germaniei a rămas constant între 2024 și 2025, la 2,7 % din PIB. Pe baza măsurilor de politică cunoscute până la data-limită a prezentei analize, previziunile Comisiei din primăvara anului 2026 estimează că deficitul va fi de 3,7 % din PIB în 2026 și de 4,1 % din PIB în 2027. Creșterea din 2026 și 2027 reflectă în principal o creștere a cheltuielilor cu infrastructura și apărarea și facilitățile fiscale cu efect de reducere a veniturilor.

(10) Pe baza estimărilor Comisiei, se preconizează că orientarea fiscal-bugetară ([8]), care include atât cheltuielile finanțate la nivel național, cât și cheltuielile finanțate de UE, a fost în mare măsură neutră în 2025. Se preconizează că aceasta va fi expansionistă atât în 2026, cât și în 2027, și anume de 1,3 % și, respectiv, 0,5 % din PIB.

(11) Din datele furnizate de Eurostat ([9]) reiese că datoria publică a Germaniei a crescut de la 62,2 % din PIB la sfârșitul anului 2024 la 63,5 % din PIB la sfârșitul anului 2025. Creșterea ponderii datoriei în PIB în 2025 rezultă în principal din ajustarea datorie-deficit mai ridicată înregistrată în 2025. Pe baza măsurilor de politică cunoscute la data-limită a prezentei analize, în previziunile Comisiei din primăvara anului 2026 se estimează că ponderea datoriei în PIB va crește la 65,8 % până la sfârșitul anului 2026 și va continua să crească la 68,0 % până la sfârșitul anului 2027. Creșterile din 2026 și 2027 reflectă în principal creșterile deficitelor primare.

(12) Conform datelor Eurostat ([10]), cheltuielile publice totale pentru apărare în Germania au fost de 1,5 % din PIB în 2025, ceea ce corespunde unei creșteri de 0,4 puncte procentuale din PIB în comparație cu anul de referință 2021. Potrivit previziunilor Comisiei din primăvara anului 2026, se preconizează că acestea vor fi de 1,9 % din PIB în 2026, ceea ce corespunde unei creșteri de 0,8 puncte procentuale din PIB comparativ cu 2021 ([11]).

([6]) Rapoartele anuale privind progresele înregistrate pentru 2026 sunt disponibile la adresa: https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-and-fiscal-governance/stability-and-growth-pact/preventive-arm/annual-progress-reports_en.

([7]) Euroindicatorii Eurostat, 22 aprilie 2026.

([8]) Orientarea bugetară este definită ca o măsură a variației anuale a poziției bugetare subiacente a administrației publice. Scopul său este de a evalua impulsul economic generat de politicile bugetare, atât de cele finanțate la nivel național, cât și de cele finanțate din bugetul UE. Orientarea fiscal-bugetară este măsurată ca diferența dintre (i) creșterea potențială pe termen mediu și (ii) variația cheltuielilor primare, fără măsurile discreționare privind veniturile și incluzând cheltuielile finanțate printr-un sprijin nerambursabil (granturi) din Mecanismul de redresare și reziliență și din alte fonduri ale Uniunii.

([9]) Euroindicatorii Eurostat, 22 mai 2026.

([10]) Eurostat, Cheltuielile administrațiilor publice în funcție de clasificarea funcțiunilor guvernamentale (COFOG).

([11]) Definiția NATO pentru cheltuielile de apărare diferă de definiția COFOG pentru apărare. În plus, ar putea exista diferențe din cauza momentului înregistrării cheltuielilor, în special a celor cu echipamentele militare, deoarece raportarea NATO nu urmează normele conturilor naționale privind momentul înregistrării.

(13) Uniunea se confruntă în continuare cu riscuri de întreruperi ale aprovizionării cu energie și de volatilitate ridicată a prețurilor, exacerbate de tensiunile geopolitice care afectează pieţele mondiale ale petrolului și gazelor. Experiența dobândită în urma crizei energetice din perioada 2022-2023 a arătat că măsurile ample și neţintite implică costuri fiscal-bugetare mari și sunt ineficiente din punct de vedere social și economic. De la izbucnirea războiului în Orientul Mijlociu în februarie 2026, Germania a adoptat măsuri de politică bugetară pentru a atenua impactul prețurilor ridicate la energie asupra gospodăriilor și întreprinderilor ([12]). Printre acestea se numără o reducere neţintită a taxei pe energie pentru motorină și benzină în perioada mai-iunie 2026. Potrivit previziunilor Comisiei din primăvara anului 2026, costul bugetar al acestor măsuri ar urma să fie de circa 0,1 % din PIB în 2026. Potrivit estimărilor Comisiei, dacă aceste măsuri vor rămâne în vigoare până la sfârșitul anului 2026, costul lor bugetar se va ridica la 0,2 % din PIB în 2026.

(14) Conform calculelor Comisiei, cheltuielile nete ale Germaniei au crescut cu 3,8 % în 2025. Creșterea cheltuielilor nete în 2025 se situează sub rata maximă de creștere recomandată.

(15) Pe baza calculelor Comisiei, se preconizează o creștere a cheltuielilor nete ale Germaniei cu 5,6 % în 2026 și, cumulat, cu 9,7 % în 2025 și 2026. Creșterea preconizată a cheltuielilor nete în 2026 depășește rata maximă de creștere recomandată, ceea ce corespunde unei abateri de 0,5 % din PIB în termeni anuali. Dacă se consideră anii 2025 și 2026 împreună, rata cumulată preconizată de creștere a cheltuielilor nete depășește rata maximă de creștere recomandată, corespunzând unei abateri de 0,3 % din PIB în termeni cumulativi. Cu toate acestea, abaterea preconizată se încadrează în flexibilitatea clauzei derogatorii naționale pe baza proiecțiilor actuale privind cheltuielile pentru apărare.

(16) Recomandarea de aprobare a planului pe termen mediu al Germaniei identifică setul de reforme și investiții care stau la baza prelungirii perioadei de ajustare și indică un calendar pentru punerea lor în aplicare. Ținând seama de informațiile furnizate de Germania în raportul său anual privind progresele înregistrate, Comisia constată că punerea în aplicare a etapelor-cheie ale acestor reforme și investiții, care trebuiau realizate până la 30 aprilie 2026, pare să fie, în linii mari, pe drumul cel bun. Comisia consideră că, în general, Germania și-a respectat angajamentele în mod satisfăcător ([13]).

(17) La 3 iunie 2026, Comisia a adoptat un raport în temeiul articolului 126 alineatul (3) din TFUE ([14]). În acest raport a fost analizată situația Germaniei în ceea ce privește criteriul deficitului, întrucât deficitul său public planificat pentru 2026 depășește valoarea de referință de 3 % din PIB. Raportul a concluzionat că Germania nu a respectat criteriul deficitului. Cu toate acestea, Comisia a fost de părere că nu este cazul să se inițieze o procedură aplicabilă deficitelor excesive pentru Germania, întrucât Consiliul a activat clauza derogatorie națională pentru Germania, iar deficitul preconizat care depășește valoarea de referință în 2026 se explică pe deplin prin creșterea cheltuielilor pentru apărare începând din 2021, pe baza previziunilor Comisiei din primăvara anului 2026. În lumina acestei concluzii și după analizarea avizului Comitetului economic și financiar instituit în temeiul articolului 126 alineatul (4) din TFUE, Comisia nu a propus deschiderea unei proceduri aplicabile deficitelor excesive.

([12]) Acest lucru reflectă situația de la data-limită a previziunilor Comisiei din primăvara anului 2026 (4 mai 2026).

([13]) Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Banca Europeană de Investiții intitulată „Semestrul european 2026 – pachetul de primăvară”, COM(2026) 200 final.

([14]) Raport al Comisiei elaborat în conformitate cu articolul 126 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, 3.6.2026, COM(2026) 302 final.

(18) După două decenii de investiții insuficiente, investițiile publice ca procent din PIB au crescut de la 2,2 % în 2005 la 2,9 % în 2023 și la 3,3 % în 2025. Cu toate acestea, investițiile publice nete, adică investițiile după depreciere, rămân printre cele mai scăzute din UE, situându-se la 0,4 % din PIB. Acest lucru demonstrează necesitatea de a consolida în continuare investițiile publice pentru a stimula creșterea economică și competitivitatea. În plus, este important să se depună eforturi suplimentare pentru a raționaliza procedurile de planificare și aprobare și a elimina blocajele în materie de capacitate administrativă. Printre prioritățile tipice de investiții cu rentabilitate ridicată se numără școlile și educația și îngrijirea timpurie, infrastructura feroviară, precum și sistemul de inovare. Complexitatea structurilor federale, responsabilitățile fragmentate și capacitățile financiare limitate de la nivel municipal pot împiedica punerea în aplicare eficientă și la timp a proiectelor.

(19) Ponderea relativ scăzută a investițiilor publice în PIB ține de calitatea finanțelor publice, care ar putea fi îmbunătățită considerabil. Se preconizează că punerea în aplicare a Fondului special pentru infrastructură și neutralitate climatică va finanța în continuare investițiile publice. Cu toate acestea, adiționalitatea și calitatea cheltuielilor din cadrul fondului special pot fi îmbunătățite și mai mult. Un accent mai puternic pe formarea de capital în domenii care sporesc capacitatea de producție și competitivitatea economiei – inclusiv infrastructura pentru educație și dezvoltarea competențelor – în locul scopurilor de consum poate contribui la maximizarea impactului pozitiv asupra creșterii pe termen lung. O altă provocare pentru calitatea finanțelor publice este transferul de la bugetul federal la sistemul de pensii, care se situa la 122 de miliarde EUR în 2025, reprezentând în continuare aproximativ 25 % din cheltuielile guvernului federal, ceea ce reduce posibilitățile de îmbunătățire a productivității cheltuielilor. Se preconizează că angajamentele asumate în 2025 de a majora pensiile mamelor și de a menține o rată de 48 % de înlocuire a salariilor cu pensii obligatorii până în 2031 vor crește și mai mult cheltuielile cu pensiile. Opțiunile de reformare a pensiilor subliniate în considerentul 22 ar putea atenua necesitatea transferurilor bugetare și a creșterilor contribuțiilor de asigurări sociale, promovând astfel echitatea între generații. Alte oportunități de sporire a eficienței globale a cheltuielilor publice pot rezulta din analize suplimentare ale cheltuielilor, pe baza cărora să se ia măsuri de politică specifice, de exemplu în ceea ce privește raționalizarea sau eliminarea subvențiilor neesențiale.

(20) Îmbătrânirea demografică exercită presiuni asupra raportului de dependență economică între populația activă și cea vârstnică, generând provocări la adresa sustenabilității sistemului de pensii și a caracterului adecvat al pensiilor obligatorii. Între 2025 și 2035, se preconizează că populația în vârstă de muncă (cu vârste cuprinse între 20 și 64 de ani) va scădea de la 49 de milioane la 45 de milioane. Sustenabilitatea sistemului de pensii este subminată și de opțiunile atractive de pensionare anticipată, precum și de incapacitatea de a reprezenta presiunile demografice prin intermediul factorului de durabilitate sau de a ajusta vârsta de pensionare pentru a reflecta creșterea speranței de viață. Revizuirea indexării pensiilor și ajustarea plafoanelor contribuțiilor ar putea contribui la creșterea sustenabilității sistemului de pensii. Raportul Comisiei pentru pensii reprezintă oportunitatea unor reforme ambițioase de anvergură. Întregul sistem de pensii trebuie să asigure un venit adecvat pentru persoanele în vârstă, cu sisteme de pensii ocupaționale și individuale care să completeze pilonul pensiilor obligatorii. Se recomandă o mai bună utilizare a soluțiilor de pensii garantate cu capital. Reforma pensiilor ocupaționale din 2026 este un pas pozitiv, dar sistemele de pensii ocupaționale, împreună cu sistemele de pensii obligatorii pentru profesiile reglementate, rămân fragmentate. În cazul anumitor sisteme, supravegherea este descentralizată la nivelul landurilor, în timp ce în cazul altora, prestațiile rămân nefinanțate, deoarece nu există un portofoliu specific de active care să garanteze promisiunea de pensie. În plus, lipsa unei baze profunde de active și gestionarea și supravegherea necorespunzătoare a anumitor sisteme reprezintă un obstacol în calea aprofundării piețelor de capital de risc din UE. În plus, pensiile ocupaționale acoperă doar aproximativ 51 % din angajații supuși contribuțiilor de asigurări sociale, iar această proporție este în scădere, deoarece ocuparea forței de muncă se mută către sectoare cu o acoperire mai scăzută a pensiilor ocupaționale. Înscrierea automată a angajaților într-un sistem de pensii garantat cu active ar putea fi benefică în special pentru persoanele cu venituri mai mici, care sunt în prezent mai puțin acoperite, și ar îmbunătăți adecvarea pensiilor. Având în vedere rata ridicată a economiilor Germaniei, reformele ar trebui să acorde prioritate grupurilor cu venituri mici care, în prezent, economisesc puțin pentru pensie; pe lângă acest aspect, mai degrabă decât să se mărească rata globală de economisire ar fi de dorit ca economiile să fie realocate pentru a furniza mai mult capital întreprinderilor, inclusiv capital de risc.

În ceea ce privește pensiile individuale, reforma legislativă privind un cont de economii pentru pensii (*Altersvorsorgedepot*) fără garanții obligatorii pregătește terenul pentru posibilitatea unor randamente mai mari. Cu toate acestea, asigurarea limitării costurilor de gestionare a acestor conturi va reprezenta o provocare majoră pentru punerea în aplicare. Având în vedere rata de acoperire relativ limitată (30 %) a pensiilor individuale în prezent, s-ar putea avea în vedere un fond de stat, cu costuri de funcționare scăzute, pe care participanții la sisteme de pensie să-l utilizeze în mod implicit (dacă nu doresc să își aleagă fonduri proprii). Acest lucru ar putea, de asemenea, să ghideze piața în ceea ce privește costurile și practicile.

(21) O structură fiscală favorabilă forței de muncă este esențială pentru a stimula creșterea numărului de ore lucrate. Lucrătorii din Germania se confruntă cu una dintre cele mai mari sarcini fiscale asupra costului forței de muncă (incluzând impozitele pe veniturile salariale și contribuțiile de asigurări sociale) din UE. În particular, impozitele ridicate coroborate cu normele stricte privind retragerea prestațiilor (cum ar fi reducerea prestațiilor pe măsură ce veniturile cresc) reduc stimulentele pentru creșterea numărului de ore lucrate, în special pentru persoanele cu salarii mici. Normele privind impozitarea comună a cuplurilor căsătorite (*Ehegattensplitting*) o descurajează pe cea de a doua persoană care contribuie la venitul familiei –adesea femeia – să lucreze un număr mai mare de ore. Comisia privind statul social a evidențiat recent posibile îmbunătățiri referitoare la raționalizarea retragerii prestațiilor și digitalizarea administrării prestațiilor sociale, propunând, de asemenea, îmbunătățirea eficacității sistemului de protecție socială și, prin urmare, reducerea riscurilor de sărăcie, prin simplificare și prin îmbunătățirea accesului la prestații. Combinarea reformelor privind prestațiile sociale cu o reducere a impozitului pe venit, în special pentru persoanele cu venituri mici și medii – astfel cum s-a anunțat în acordul de coaliție – și cu norme ajustate referitoare la impozitarea comună și la asigurarea de sănătate pentru soți/soții ar putea spori considerabil stimulentele pentru participarea la piața forței de muncă. Reorientarea mixului fiscal către impozite cu un efect de distorsionare mai scăzut ar putea, în schimb, să genereze un potențial alternativ de venituri, inclusiv la nivel regional, precum și să reducă subvențiile fiscale dăunătoare mediului, în loc să le majoreze.

(22) Implicarea sistematică, substanțială și în timp util a autorităților locale și regionale, a partenerilor sociali, a societății civile și a altor părți interesate relevante rămâne esențială pentru a se asigura asumarea pe scară largă a implementării cu succes a instrumentelor de finanțare ale Uniunii, precum și în contextul semestrului european.

(23) În Germania, punerea în aplicare a programelor politicii de coeziune, care includ sprijin din partea Fondului european de dezvoltare regională (FEDR), a Fondului pentru o tranziție justă (FTJ) și a Fondului social european Plus (FSE+), se situează sub media la nivelul UE, atât în ceea ce privește selecția proiectelor, cât și plățile. Este important să se intensifice și să se accelereze eforturile de asigurare a realizării rapide a investițiilor, maximizând în același timp impactul acestora pe teren. Germania ia deja măsuri în cadrul programelor sale aferente politicii de coeziune pentru a stimula competitivitatea și creșterea economică. În același timp, Germania se confruntă în continuare cu provocări de punere în aplicare, inclusiv în ceea ce privește îndeplinirea țintelor pentru cheltuieli până la sfârșitul anului 2026. Este esențial să se asigure implementarea rapidă și eficace a noilor investiții identificate de Germania în evaluarea sa intermediară a fondurilor politicii de coeziune, în special a investițiilor legate de cele cinci priorități prevăzute în Regulamentul privind evaluarea intermediară ([15]).

(24) Germania se confruntă, de asemenea, cu o serie de provocări legate de inovare, diversificarea economiei, dinamismul întreprinderilor și investițiile private, digitalizarea administrației publice, infrastructura digitală, disponibilitatea locuințelor la prețuri accesibile, dependența de combustibilii fosili, investițiile în sistemele energetice și decarbonizarea clădirilor, a transporturilor și a industriei, oferta de forță de muncă, competențe, atragerea și păstrarea talentelor din țări din afara UE, rezultatele în materie de educație, precum și disponibilitatea educației și îngrijirii timpurii și a școlilor cu program prelungit.

(25) Inovarea din sectorul privat este concentrată în întreprinderile mari, în anumite regiuni și în sectoarele de tehnologie medie. Cheltuielile pentru C&D ale întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) rămân scăzute (0,18 % în 2023 față de media UE de 0,47 %). Activitatea de inovare este concentrată în sectoarele de tehnologie medie. Mediul de inovare ar putea beneficia de o finanțare publică mai mare pentru tehnologia profundă și inovarea transformatoare. Rezultatele cercetării și dezvoltării au scăzut atunci când sunt măsurate ca procent din cele mai citate publicații și cereri de brevete. Germania se confruntă cu dificultăți în ceea ce privește comercializarea cercetării academice. O abordare mai sistematică a transferului de cunoștințe, inclusiv prin prioritizarea finanțării publice pentru inovarea disruptivă, ar putea îmbunătăți conversia cercetării academice de înaltă calitate în produse viabile din punct de vedere comercial. În prezent, procesul este adesea împiedicat de limitări structurale, cum ar fi finanțarea și sistemele de stimulente pentru carieră, care nu acordă prioritate în mod adecvat comercializării, precum și negocierile prelungite și birocratice legate de proprietatea intelectuală, ceea ce întârzie sau descurajează transpunerea cercetării în inovații gata să intre pe piață. Pentru inovarea de vârf, este important să se consolideze clusterele de înaltă performanță (de exemplu prin inițiative de excelență), promovând în același timp ecosisteme de C&D adaptate și asigurând infrastructura de cercetare și de transfer de tehnologie pentru întreprinderi.

([15]) Regulamentul (UE) 2025/1914 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 septembrie 2025 de modificare a Regulamentelor (UE) 2021/1058 și (UE) 2021/1056 în ceea ce privește măsuri specifice de abordare a provocărilor strategice în contextul evaluării intermediare.

(26) Transformarea economică se intensifică în Germania, cazurile de insolvență a întreprinderilor (Personen- und Kapitalgesellschaften) atingând cel mai înalt nivel din ultimii 20 de ani. Numărul întreprinderilor aflate în dificultate este în creștere, ca și provocările structurale, în special în regiunile afectate de transformarea industrială. Prin urmare, devine și mai important să se faciliteze intrarea pe piață și creșterea întreprinderilor și să se accelereze realocarea resurselor de la întreprinderile neviabile către întreprinderile productive și inovatoare, inclusiv către întreprinderile nou-înființate și cele în curs de extindere. Numărul întreprinderilor nou-înființate a crescut în 2025 față de anul precedent, dar activitatea acestora rămâne sub nivelul din 2018, iar predilecția generală de a începe o afacere în Germania rămâne relativ scăzută. Dependența de industriile de tehnologie medie și o rată mai scăzută a rezultatelor inovării sugerează că Germania se poate afla într-o situație marcată de efecte de blocare, în care predomină industriile și tehnologiile consacrate, în timp ce întreprinderile nou-intrate pe piață se confruntă cu provocări în ceea ce privește promovarea tehnologiilor emergente și introducerea de inovații în baza industrială. Finanțarea rămâne o provocare majoră pentru tinerii antreprenori, în special pentru întreprinderile în curs de extindere. Consolidarea rolului investitorilor instituționali ca furnizori de capital ar putea contribui la aprofundarea piețelor de capital și la îmbunătățirea eficienței și a creșterii investițiilor. În timp ce o serie de programe guvernamentale, în principal prin intermediul băncii de dezvoltare KfW, sprijină sistemul capitalului de risc, reducerea incertitudinii fiscale în ceea ce privește structurile de parteneriat ar putea face ca gestionarea capitalului de risc și a fondurilor de investiții în societăți necotate din Germania să fie mai atractivă pentru administratorii privați. În sens mai larg, finanțarea întreprinderilor ar putea fi îmbunătățită printr-o piață bancară mai eficientă, care să ofere împrumuturi cu costuri mai mici și produse mai flexibile. Acest lucru este împiedicat de ineficiențe operaționale: raportul costuri/venituri al băncilor germane a fost de 58,3 % în martie 2025, comparativ cu media UE de 54 %. Aceste ineficiențe ar putea fi reduse în mod considerabil prin consolidări, fuziuni, inclusiv cu bănci din alte state membre ale UE, sau prin centralizarea operațiunilor.

(27) Guvernul intenționează să reducă costurile administrative pentru întreprinderi cu 25 % în cursul actualei legislaturi. Cu toate acestea, obiectivele ambițioase nu par să fie însoțite de instrumente fundamental noi sau de o consolidare a competențelor care să promoveze reducerea efectivă a sarcinii administrative. Acest lucru este esențial, deoarece multe întreprinderi raportează întârzieri (62 %) și costuri de exploatare sporite (44 %) din cauza interacțiunilor administrative. Printre instrumentele eficace se numără simplificarea normelor privind documentele justificative, utilizarea pe scară mai largă a aprobării administrative implicite și a abordărilor generale, mai degrabă decât verificarea exactă de la caz la caz. O analiză cost-beneficiu aprofundată ar putea contribui la asigurarea faptului că efortul asociat noilor reglementări este proporțional cu beneficiile pe care acestea le oferă. Având în vedere rolul central al Germaniei în cadrul pieței unice, este deosebit de necesar să se reducă barierele naționale și regionale din calea comerțului cu bunuri și servicii în interiorul SEE, inclusiv prin evitarea implementării împovărătoare la nivel național a legislației UE și prin reducerea sarcinii de reglementare în ceea ce privește ambalajele și gestionarea deșeurilor.

(28) Germania depune eforturi pentru a îmbunătăți digitalizarea serviciilor sale publice, dar acestea nu s-au tradus încă în progrese măsurabile. Rezultatele Germaniei în privința obiectivelor-cheie ale deceniului digital în materie de furnizare de servicii publice digitale pentru cetățeni și întreprinderi rămân sub media UE. Condițiile favorizante esențiale pentru administrarea digitală fără sincope, identificarea electronică și registrele de date conectate sunt subdezvoltate. Germania a rămas în urmă în ceea ce privește soluțiile digitale de inițiere și urmărire a procedurilor în cauzele civile/comerciale și administrative. În plus, serviciile digitale nou dezvoltate nu sunt implementate în mod consecvent în toate regiunile și municipalitățile, ceea ce le limitează acoperirea teritorială și scalabilitatea. În cazul în care există servicii digitale, adesea acestea nu sunt suficient de ușor de utilizat, cetățenii și întreprinderile confruntându-se în continuare cu proceduri complexe, digitalizate doar parțial și cu interacțiuni repetate cu mai multe autorități. Acest lucru indică o nevoie mai amplă de modernizare a administrației publice, cu o mai bună coordonare sau cu ajustarea responsabilităților între nivelurile administrative. Administrațiile federale, regionale și locale ar putea să extindă utilizarea elementelor constitutive și a standardelor digitale comune și să consolideze procedurile administrative care se suprapun. O astfel de modernizare este, de asemenea, din ce în ce mai necesară pentru a menține capacitatea administrativă în contextul deficitului tot mai mare de personal, ceea ce face ca digitalizarea, automatizarea și procedurile mai simple să fie factori-cheie ai unei administrații publice eficace și reziliente.

(29) Germania continuă să înregistreze progrese în ceea ce privește extinderea infrastructurii sale de conectivitate, adoptând acte legislative menite să faciliteze procedurile de autorizare a rețelelor de fibră optică și de comunicații mobile. Cu toate acestea, acoperirea cu fibră optică până în interiorul clădirii (FTTP) a țării a rămas a doua cea mai scăzută din UE. Decalajele persistente în materie de acoperire, combinate cu disparități regionale semnificative, riscă să limiteze competitivitatea, să limiteze creșterea productivității și să încetinească adoptarea tehnologiilor digitale care se bazează pe o utilizare intensivă a datelor. Recuperarea decalajelor necesită punerea în aplicare eficace a angajamentelor de către autoritățile federale și regionale pentru a permite continuarea investițiilor de către sectorul privat, acolo unde este posibil, și pentru a oferi sprijin public acolo unde este necesar.

(30) Investițiile în locuințe au scăzut în Germania în 2025 pentru al cincilea an consecutiv, ceea ce reprezintă o contracție de 20 % din 2020, cauzând provocări legate de disponibilitatea locuințelor la prețuri accesibile și o stagnare economică mai amplă. Decalajul din ce în ce mai mare dintre prețurile chiriilor din contractele existente și cele noi duce la înghețarea pieței locuințelor, limitând mobilitatea forței de muncă. Măsurile de reglementare a chiriilor nu abordează cauzele care stau la baza deficitului de locuințe, pot slăbi stimulentele pentru investiții private și pot împiedica utilizarea eficientă a locuințelor disponibile. Amenajarea complexă și de lungă durată a teritoriului poate împiedica realocarea mai multor terenuri pentru construirea de locuințe sau densificarea. Măsurile normative „de accelerare a construcțiilor” urmăresc să accelereze procedurile de planificare și de autorizare, dar adoptarea lor rămâne inegală de la o municipalitate la alta. Reducerea costurilor de construcție, care sunt cele mai ridicate din UE, este esențială pentru asigurarea unui număr mai mare de locuințe. Realizarea „locuințelor de tip E” anunțate, un standard în materie de construcții mai simplu și bazat pe nevoi, va trebui să ofere securitate juridică în cazul aplicării standardelor mai simple. Abordarea provocării reprezentate de investițiile privind construcția de locuințe necesită inovare în domeniul construcțiilor, reglementări simplificate și raționalizate într-o măsură mai mare, procese digitalizate, o mai bună amenajare a teritoriului, legături de transport mai bune, precum și creșterea stocului de locuințe sociale și o utilizare mai bine direcționată din punct de vedere social a locuințelor existente.

(31) Germania a continuat să înregistreze progrese în ceea ce privește tranziția energetică, în special prin creșterea producției de energie electrică din surse regenerabile. Cu toate acestea, combustibilii fosili reprezintă în continuare o parte substanțială a mixului energetic. Pentru a-și îndeplini obiectivele climatice, Germania ar trebui să accelereze în continuare eliminarea treptată a combustibililor fosili în toate sectoarele, în special în sectorul locuințelor și al transporturilor, sprijinind în același timp introducerea eficientă din punctul de vedere al costurilor a energiei din surse regenerabile și modernizarea infrastructurii de rețea.

(32) În pofida progreselor înregistrate, există în continuare provocări structurale în ceea ce privește integrarea eficientă în sistemul de energie electrică a volumelor în creștere și variabile de energie produsă din surse regenerabile. Congestionarea rețelei din cauza neconcordanței geografice dintre producerea energiei din surse regenerabile și centrele de cerere limitează utilizarea deplină a energiei din surse regenerabile, crește costurile sistemului și reduce capacitatea de transport disponibilă pentru comercializare transfrontalieră. Germania continuă să depună eforturi pentru a extinde rețeaua de distribuție, însă va trebui să accelereze progresele pentru a se asigura că cel puțin 70 % din capacitatea tehnică transfrontalieră este disponibilă pentru tranzacționare. În pofida eforturilor recente în acest sens, taxele de rețea mai mari din regiunile bogate în energie din surse regenerabile descurajează localizarea industriei în apropierea siturilor de producție. O reformă în direcția unor taxe de rețea dinamice și regionalizate ar putea corela taxele cu sarcina reală a rețelei, creând astfel semnale de preț în funcție de localizare. Deși Germania a luat măsuri în cadrul PNRR și măsuri naționale pentru a accelera procedurile de autorizare și a sprijini soluții în materie de flexibilitate, există în continuare provocări în ceea ce privește extinderea flexibilității sistemului și asigurarea unei integrări mai eficiente a energiei din surse regenerabile în sistemul de energie electrică. Opțiunile de flexibilitate, cum ar fi stocarea și răspunsul la cerere, nu sunt încă implementate la o scară suficientă, ceea ce limitează capacitatea sistemului de a integra producția de energie din surse regenerabile variabile fără intervenții costisitoare. În plus, digitalizarea rețelelor de energie electrică, în special la nivelul distribuției, este în continuare în urmă, fiind marcată de progrese deosebit de lente în ceea ce privește introducerea contoarelor inteligente, de disponibilitatea limitată a datelor și de lipsa standardizării în rândul operatorilor de rețea.

(33) Emisiile din sectorul locuințelor și al transporturilor, care intră sub incidența Regulamentului UE privind partajarea eforturilor, continuă să depășească în mod semnificativ obiectivele naționale și europene de reducere a emisiilor, iar emisiile industriale rămân ridicate. Germania va trebui să accelereze acțiunile de decarbonizare a acestor sectoare pentru a-și îndeplini obiectivele climatice și a-și îmbunătăți eficiența energetică. În sectorul clădirilor, Germania și-a extins măsurile de sprijin financiar existente în cadrul PNRR, însă, pentru a-și atinge obiectivele pentru 2030, sunt necesare eforturi transversale suplimentare în ceea ce privește eficiența energetică, inclusiv reducerea consumului de energie primară. În sectorul transporturilor, adoptarea vehiculelor electrice cu baterie este în creștere, fiind sprijinită de subvenții și stimulente fiscale. Cu toate acestea, progresele rămân insuficiente pentru a îndeplini obiectivele stabilite pentru 2030, în special în ceea ce privește extinderea infrastructurii de reîncărcare pentru vehiculele grele. Sunt, de asemenea, necesare investiții mai mari în modernizarea, extinderea și digitalizarea rețelei feroviare pentru a sprijini un transfer modal de la transportul rutier la cel feroviar, în special în cazul transportului de marfă, domeniu în care predomină în continuare transportul pe cale rutieră. În pofida măsurilor în curs finanțate în cadrul PNRR și al altor inițiative naționale, proiectele feroviare majore continuă să se confrunte cu întârzieri, în timp ce implementarea lentă a sistemelor digitale de semnalizare, în special a Sistemului european de management al traficului feroviar (ERTMS), continuă să limiteze capacitatea, fiabilitatea și interoperabilitatea transfrontalieră. În același timp, securitatea economică și competitivitatea industrială a Germaniei depind de îndepărtarea rapidă a producției manufacturiere, inclusiv a industriilor mari consumatoare de energie, de combustibilii fosili. Cu toate acestea, procedurile complexe de autorizare marcate de suprapunerea jurisdicțiilor și de repartizarea neclară a responsabilităților continuă să întârzie investițiile critice în tehnologii de producție industrială bazate pe combustibili nefosili cu emisii scăzute de dioxid de carbon și neutre din punct de vedere climatic. Pentru a aborda aceste blocaje, Germania ar trebui să raționalizeze procedurile de aprobare pentru infrastructura și instalațiile care contribuie la tranziția către o industrie curată.

(34) Având în vedere rolul esențial al capitalului uman în consolidarea competitivității și a autonomiei strategice a Uniunii, în 2026 Consiliul a recomandat statelor membre să ia măsuri pentru a aborda urgent provocările structurale legate de capitalul uman în domeniul competențelor, al educației și al formării, care frânează competitivitatea. Recomandările specifice adresate Germaniei în 2026 pot contribui la punerea în aplicare a Recomandării Consiliului referitoare la capitalul uman în Uniune.

(35) Deficitele de forță de muncă calificată au scăzut, dar rămân un obstacol semnificativ în calea creșterii economice, a productivității și a tranziției digitale și verzi. La sfârșitul anului 2025, aproape 30 % dintre întreprinderi au raportat că erau afectate de deficitul de forță de muncă, iar rata locurilor de muncă vacante rămâne peste media UE. Deși rata de ocupare a forței de muncă este ridicată, numărul mediu de ore lucrate per lucrător este printre cele mai scăzute din UE și continuă să scadă. Jumătate din totalul angajaților de sex feminin lucrează cu fracțiune de normă, ceea ce explică parțial acest fenomen. Deficitele de forță de muncă sunt agravate de lacunele în materie de competențe și de neconcordanța dintre cererea și oferta de competențe. Competențele digitale se îmbunătățesc treptat, dar rămân inegale. Deficitele de forță de muncă sunt deosebit de acute în sectoarele îngrijirii și TIC, în sectorul construcțiilor și în profesiile științifice și tehnice, care necesită competențe în domeniile științei, tehnologiei, ingineriei și matematicii (STIM). Deficitele de forță de muncă afectează, de asemenea, sectoare esențiale pentru tranziția verde, cum ar fi aprovizionarea cu apă, canalizarea, gestionarea deșeurilor și energia. Deficitele reflectă parțial decalajele teritoriale și neconcordanțele dintre cererea și oferta de competențe. Ca urmare, de asemenea, a declinului industriei prelucrătoare, numeroase regiuni trec prin schimbări structurale pronunțate, cu o capacitate limitată de absorbție a forței de muncă ce devine disponibilă. Pentru a ține seama de schimbările structurale, instrumentele de politică menite să sprijine tranzițiile de la un loc de muncă la altul trebuie să devină mai relevante și trebuie să se pună accentul pe promovarea schimbărilor profesionale și a mobilității regionale a lucrătorilor, care este în prezent limitată de oferta scăzută de locuințe în zonele în care este nevoie de forță de muncă, printre alți factori. Pe lângă aceste măsuri preventive, oferirea unui sprijin cuprinzător persoanelor slab calificate de toate vârstele, în special pentru cele care nu au o diplomă de calificare profesională, ar putea ajuta Germania să contracareze lipsa de personal calificat. În fine, există un potențial neexploatat de atragere și păstrare a talentelor, de exemplu prin accelerarea, digitalizarea și centralizarea procedurilor administrative pentru migrația forței de muncă și prin facilitarea sporită a recunoașterii calificărilor, cu un proces mai rapid și mai transparent.

(36) Rezultatele slabe și în curs de înrăutățire în materie de educație, în special în cazul grupurilor dezavantajate, precum și numărul semnificativ de persoane care părăsesc timpuriu sistemul de educație și formare agravează și mai mult deficitul de forță de muncă calificată. Între un sfert și o treime dintre tinerii în vârstă de 15 ani au rezultate slabe la matematică, citire și științe, iar ponderea elevilor cu performanțe de vârf a înregistrat, de asemenea, o scădere puternică. Impactul mediului socioeconomic din care provin elevii asupra rezultatelor în materie de educație este foarte pronunțat. În 2022, 46,6 % dintre elevii proveniți din medii defavorizate nu au reușit să atingă nivelul minim de competență la matematică, ceea ce reprezintă o creștere semnificativă față de 29,8 % în 2015. În plus, două treimi (64 %) dintre studenții născuți în străinătate au rezultate slabe la matematică, comparativ cu 21,9 % dintre studenții care nu sunt imigranți, ceea ce contribuie și mai mult la adâncirea decalajului socioeconomic în educație. În Germania, aproape unul din șapte tineri (cu vârste cuprinse între 18 și 24 de ani) nu are nicio calificare sau are doar un nivel foarte scăzut de calificare și este considerat persoană care a părăsit timpuriu sistemul de educație și formare. Rata de părăsire timpurie a sistemului de educație și formare din Germania este printre cele mai ridicate din UE (13,1 % în 2025), fiind în creștere încă din 2021. Luarea unor măsuri preventive și de remediere, ținând seama de diferențele regionale, ar putea contribui la reducerea părăsirii timpurii a *sistemului de educație și formare* și la îmbunătățirea rezultatelor în materie de educație. Îmbunătățirea colectării datelor și a interoperabilității datelor între școli, serviciile sociale și landuri ar permite o mai bună monitorizare a traiectoriilor educaționale. Acest lucru ar contribui la adaptarea sprijinului pentru cursanții cu rezultate slabe de la o vârstă fragedă, la consolidarea școlarizării sau a formării obligatorii până la vârsta de 18 ani și la furnizarea unor parcursuri de învățare flexibile. Pe măsură ce digitalizarea economiei se accelerează, trebuie să țină pasul și investițiile în educație. Întrucât educația personalizată este esențială pentru obținerea unor rezultate eficace, deficitul de cadre didactice este un motiv grav de îngrijorare – în prezent, Conferința permanentă a miniștrilor educației și culturii (KMK) preconizează un deficit de 49 000 de cadre didactice până în 2035.

(37) Consolidarea serviciilor de educație și îngrijire timpurie (ECEC) de calitate și a școlilor cu program prelungit ar putea permite în mai mare măsură angajarea cu normă întreagă a îngrijitorilor, care sunt adesea femei, precum și promovarea egalității de șanse pentru toți copiii. Jumătate dintre angajații de sex feminin lucrează cu fracțiune de normă, unul dintre cele mai ridicate niveluri din UE. Îngrijirea copiilor și a rudelor în vârstă este un motiv frecvent pentru a lucra cu fracțiune de normă, parțial ca urmare a lipsei de servicii de educație și îngrijire timpurie de calitate și flexibile, precum și de școli cu program prelungit. Se estimează că, în prezent, lipsesc 300 000 de locuri în structuri de îngrijire a copiilor și în grădinițe și că, până în 2029, trebuie create 150 000 de locuri în școli cu program prelungit, cu disparități regionale în ceea ce privește nevoile nesatisfăcute. Accesul la servicii de ECEC de calitate și la școli cu program prelungit poate contribui, de asemenea, la atenuarea dezavantajelor cauzate de contextul socioeconomic și de nivelul de cunoaștere a limbii germane. Introducerea unui sprijin lingvistic standardizat la nivel național în cadrul ECEC ar putea contribui la construirea unor baze solide pentru dobândirea competențelor de bază în școala primară, îmbunătățind astfel echitatea sistemului de învățământ german caracterizat prin orientarea foarte timpurie a elevilor către diferite parcursuri educaționale. În prezent, numărul copiilor din gospodării mai bogate care sunt înscriși în cadrul structurilor care furnizează servicii de ECEC este de aproape două ori mai mare decât cel al copiilor din gospodării mai puțin înstărite. Extinderea serviciilor de îngrijire pe termen lung eficiente din punctul de vedere al costurilor, în special a serviciilor la domiciliu și ambulatorii ar putea, de asemenea, să ușureze responsabilitățile de îngrijire și să promoveze echitatea între generații.

(38) Având în vedere legăturile strânse dintre economiile statelor membre din zona euro și contribuția lor colectivă la funcționarea uniunii economice și monetare, în 2026 Consiliul a recomandat statelor membre din zona euro să ia măsuri, inclusiv prin intermediul planurilor lor de redresare și reziliență, pentru a pune în aplicare Recomandarea din 2026 privind politica economică a zonei euro. În cazul Germaniei, recomandarea 1 contribuie la punerea în aplicare a primei, a celei de a doua, a celei de a treia, a celei de a cincea și a celei de a șaptea recomandări privind zona euro, recomandarea 2 contribuie la punerea în aplicare a celei de a patra recomandări privind zona euro, recomandarea 3 contribuie la punerea în aplicare a celei de a cincea, a celei de a șaptea și a celei de a noua recomandări privind zona euro, recomandarea 4 contribuie la punerea în aplicare a celei de a șaptea recomandări privind zona euro, iar recomandarea 5 contribuie la punerea în aplicare a celei de a cincea recomandări privind zona euro,

RECOMANDĂ ca, în 2026 și în 2027, Germania să întreprindă acțiuni astfel încât:

1. Să adere în continuare la ratele maxime de creștere a cheltuielilor nete recomandate de Consiliu la 10 octombrie 2025, utilizând, în același timp, flexibilitatea permisă de clauza derogatorie națională activată de Consiliu. Să consolideze în ansamblu cheltuielile pentru apărare și securitate și nivelul de pregătire în aceste domenii, asigurând totodată sustenabilitatea datoriei și eficiența cheltuielilor și adaptând treptat bugetul pentru a susține creșterea structurală a cheltuielilor pentru apărare. Să se asigure că măsurile luate pentru a atenua impactul creșterii prețurilor la energie sunt temporare, orientate către protejarea gospodăriilor vulnerabile sau către satisfacerea nevoilor întreprinderilor mari consumatoare de energie, păstrează stimulentele pentru economisirea energiei și sunt compatibile din punctul de vedere al costului bugetar cu angajamentele asumate în contextul cadrului bugetar al UE. Să pună în continuare în aplicare setul de reforme și investiții care stau la baza prelungirii perioadei de ajustare, în conformitate cu recomandarea Consiliului din 10 octombrie 2025. Să sprijine implementarea investițiilor publice prin extinderea măsurilor de accelerare a procedurilor de autorizare și de execuție. Să amelioreze calitatea finanțelor publice prin asigurarea faptului că noul Fond special pentru infrastructură și neutralitate climatică (*Sondervermögen*) majorează stocul de capital productiv și prin limitarea subvențiilor și a transferurilor de la bugetul federal către sistemul de pensii. Să îmbunătățească sustenabilitatea pensiilor obligatorii menținând totodată adecvarea pensiilor, inclusiv prin promovarea prelungirii vieții profesionale, și consolidând sistemele de pensii ocupaționale și individuale. Să îmbunătățească mixul fiscal și eficacitatea și eficiența sistemului de protecție socială pentru a consolida stimulentele în vederea creșterii numărului de ore lucrate, inclusiv de către a doua persoană care contribuie la venitul familiei.

2. Să asigure continuitatea reformelor și a investițiilor implementate în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență. Să accelereze eforturile de implementare a programelor politicii de coeziune, bazându-se, după caz, pe realocări către prioritățile strategice și pe flexibilitățile convenite în contextul evaluării la jumătatea perioadei a cadrului politicii de coeziune.

3. Să stimuleze inovarea transformatoare, inclusiv prin facilitarea comercializării rezultatelor cercetării. Să faciliteze diversificarea economiei și dinamismul întreprinderilor și să stimuleze investițiile private prin sprijinirea antreprenoriatului, îmbunătățirea accesului la finanțare pentru întreprinderile nou-înființate și pentru cele în curs de extindere, simplificarea reglementărilor și reducerea sarcinii administrative. Să accelereze modernizarea și digitalizarea administrației publice, inclusiv prin reducerea complexității dintre nivelurile administrației, prin creșterea gradului de utilizare a standardelor comune și prin reproiectarea serviciilor publice pentru a le face ușor de utilizat și disponibile în mod consecvent în întreaga țară. Să accelereze extinderea rețelelor de comunicații digitale de foarte mare capacitate. Să amelioreze condițiile pentru investițiile privind construcția de locuințe pentru a face locuințele mai accesibile ca preț prin simplificarea în continuare a reglementărilor și a procedurilor, revizuirea legislației privind chiriile, mobilizarea de terenuri construibile suplimentare și consolidarea locuințelor sociale.

4. Să reducă și mai mult gradul general de dependență de combustibilii fosili și să faciliteze extinderea energiei din surse regenerabile, inclusiv prin promovarea unor sisteme flexibile, cum ar fi soluțiile de stocare, pentru a reduce prețurile în perioadele de vârf ale cererii. Să orienteze investițiile către un sistem de energie electrică eficient din punctul de vedere al costurilor și neutru din punctul de vedere al emisiilor de carbon, inclusiv prin încurajarea producției de energie electrică din surse regenerabile favorabile rețelei și a modelelor de consum flexibile, consolidând în același timp integrarea regională prin extinderea coridoarelor de transport și prin sprijinirea integrării transfrontaliere a piețelor și rețelelor de energie electrică. Să promoveze digitalizarea rețelelor de energie electrică, în special la nivel de distribuție, și să avanseze introducerea contoarelor inteligente. Să accelereze procesul de decarbonizare a clădirilor, a industriei și a transporturilor, inclusiv prin renovarea și digitalizarea rețelei feroviare și prin reducerea blocajelor în materie de autorizare pentru infrastructură și instalații care contribuie la tranziția către o industrie curată.

5. Să sporească oferta de forță de muncă și să combată deficitul de lucrători calificați, în special prin creșterea numărului de ore lucrate, prin consolidarea competențelor, prin facilitarea tranzițiilor de la un loc de muncă la altul prin politici active în domeniul pieței forței de muncă și printr-o mai bună atragere și păstrare a talentelor din țările din afara UE. Să îmbunătățească rezultatele în materie de educație, inclusiv prin promovarea excelenței, împiedicarea părăsirii timpurii a sistemelor de educație și formare și furnizarea de sprijin specific grupurilor defavorizate. Să îmbunătățească disponibilitatea și calitatea educației și îngrijirii timpurii și a școlilor cu program prelungit, precum și a disponibilității serviciilor de îngrijire pe termen lung eficiente din punctul de vedere al costurilor.

Adoptată la Bruxelles, 10 iulie 2026.

Pentru Consiliu

Președintele

S. HARRIS